

Fohász

*Viola, Violkám, kis Violínóm, aranyos-ágú.
kulcsa szívemnek, táncos-hajladozású
violin-kulcsa legszebb dallamaimnak —*

*te vagy a kezdet, biztató intés — s most te vagy a hiány, a távol,
már szárnyukat-nyitó hangjaimnak rendetlen dévaj rendjére
— látod — nem te vigyázol:*

*szivárvány-tollú hangjaimra vigyáz a vércse-fájdalom;
borzas fejüket összedugják, félelem sötét gyöngy-szemükben —
tudom, hogy hiába küzdök értük: nem tudnak vígan fölrepülni;
tudom, de jaj, nehéz ezt tudni tegnapi csókkal szájamon*

*— én tudom, hogy szép lehet az ősz, a cél, a bánat;
tudom, hogy szép a csönd, a puszta harc is, csatákat
vívтам már konok páncélos szavak ezredével:
a meddő verejtek keservét ízlelni immár megtanultam,*

*— tudom, hogy szín a gyász színe is, és szép lehet az éjjel,
a távol is szép, a könnyeszorító tehetetlen fájdalom;
az ugrásrakész vonat is, a búcsúzás, a pályaudvar —
tudom, de jaj, nehéz ezt tudni egy elsietett, suta csókkal,
tegnapi csók tejjével tizennyolcéves szájamon*

*— — borzas fejüket összedugják, félelem sötét gyöngyszemükben:
szivárvány-tollú hangjaimra vigyáz a vércse-fájdalom;
tudom, hogy hiába küzdök értük: nem tudnak vígan fölrepülni,*

*tudom, te vagy a kezdet, biztató intés, a hiány, a csönd, a távol;
tudom, de jaj, nehéz ezt tudni egy elbúcsúzó suta csókkal,
tegnapi csók tejjével tizennyolcéves szájamon:*

*— — Viola, Violkám, kis Violínóm, aranyos-ágú
kulcsa szívemnek, táncos-hajladozású
violinkulcsa legszebb dallamainak.*